01/05/2019

Ιερό λείψανο της Οσίας Ματρώνας εκ Ρωσίας στην Ι. Μ. Αγίων Πάντων Βεργίνας

/ Ιερές Μονές

Την Τετάρτη της Διακαινησίμου 1 Μαΐου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο όπως κάθε χρόνο στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνας, επί τη εορτή της Οσίας Ματρώνας εκ Ρωσίας.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε προς προσκύνηση Ιερό Λείψανο της Οσίας Ματρώνας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Εὐλαβῶς ἀνυμνήσωμεν Ματρώ-ναν τήν ἀοίδιμον, ὡς σκεῦος θεί-ων δωρεῶν».

Ἀνταποκριθήκαμε καί ἐμεῖς σή-με-ρα στήν προτροπή τοῦ ἱεροῦ ὑμνο-γρά-φου καί ἤρθαμε ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Πά-ντων, γιά νά τιμήσουμε καί νά ὑμνή-σου-με τήν ὁσία Ματρώνα τήν ἀόμ-ματο, τήν ἐκ Ρωσίας, μία νέα ὁσία τῆς Ἐκ-κλησίας μας, ἡ ὁποία μᾶς κατα-πλήσσει μέ τή ζωή της ἀλλά καί μέ τά μεγάλα καί οὐράνια χαρίσματα πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό.

Εἶναι γνωστό, βέβαια, σέ ὅλους μας ὅτι τά χαρίσματα καί οἱ δω-ρε-ές τοῦ Θεοῦ δέν δίδονται μέ ἀν-θρώ-πινα κριτήρια. Δέν δίδονται στούς κατά κόσμον ἐπιφανεῖς καί διασήμους, οὔτε στούς κατ᾽ ἄν-θρω--πον σοφούς καί μορφωμέ-νους. Ἀσφαλῶς δέν ἀποκλείονται καί αὐτοί ἀπό τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὁ Θεός δέν κάνει τίς ἐπιλο-γές του μέ τέτοια κριτήρια. Καί αὐ-τό ἀποδεικνύεται στίς περιπτώ-σεις πολλῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀποδεικνύεται ὅμως κατ᾽ ἐξο---χήν καί στήν ὁσία Ματρώνα πού τιμοῦμε σήμερα. Διότι ἡ ὁσία δέν διέθετε τίποτε ἀπό ὅσα ἐντυ-πω-σιάζουν τούς ἀνθρώπους καί ἐλ--κύουν τήν προσοχή τους. Θά ἔλεγα τό ἀντίθετο μάλιστα. Καταγόταν ἀπό μία φτωχική οἰκογένεια καί ἦταν ἐκ γενετῆς τυφλή καί, ἀκόμη, σέ ἡλικία 17 ἐτῶν ἔμεινε παράλυτη.

Θά μποροῦσε νά πεῖ κανείς ὅτι γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα ἦταν μία ταλαίπωρη περίπτωση, χωρίς προοπτική καί χωρίς μέλλον, γιά τήν ὁποία ὅλοι θά ἀδιαφοροῦσαν ἤ καί θά τήν οἰκτειραν. Ὅμως αὐ-τή ἡ ἀδύναμη γυναίκα πού δέν ἔ-βλεπε, πού δέν μποροῦσε νά περ-πα-τήσει, διέθετε ἕνα μεγάλο καί πο-λύτιμο θησαυρό. Διέθετε τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ μέσα στό ὀστράκινο σκεῦος τῆς ὑπάρξεώς της. Διέθετε τή δύναμη καί τή σοφία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐπιβλέπει ἐπί τούς ταπει-νούς καί καταφρονημένους ἀπό τόν κόσμο.

Δέν ἔβλεπε μέ τά μάτια τοῦ σώματός της ὅσα συνέβαιναν γύ-ρω της, ἀλλά μποροῦσε μέ τά μά-τια τῆς ψυχῆς της καί μέ τό προ-ο-ρατικό χάρισμα, πού τῆς εἶχε δώ-σει ὁ Θεός, νά διακρίνει τά μύχια τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, νά γνω-ρίζει ὅσα ἐπρόκειτο νά συμ-βοῦν καί νά βοηθᾶ μέ τόν τρό-πο αὐ-τό τούς συνανθρώπους της. Καί ἀκόμη εἶχε τό προνόμιο νά ἀτενί-ζει τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου της πού τόσο ἀγα-ποῦ-σε.

Δέν μποροῦσε ἡ ὁσία Ματρώνα νά περ-πατήσει μέ τά σωματικά της πόδια, μέ τά φτερά ὅμως ψυ-χῆς της πετοῦσε στόν οὐρανό, καί βρι-σκόταν κοντά στόν Θεό καί ἀπο-λάμ-βανε τήν κοινωνία μαζί του.

Διπλῆ ἦταν ἡ δοκιμασία τῆς ὁσί-ας Μα-τρώνας, ἀλλά τήν ὑπέ-με-νε ἀγόγ-γυστα, χωρίς νά ζητᾶ ἀπό τόν Θεό τή θεραπεία καί τήν ἀπαλλα-γή ἀπό αὐτήν, γιατί εἶχε κατά νοῦ τήν ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ στό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς του, δηλαδή στόν πρω-τοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο, ὅταν ἐκεῖνος τοῦ εἶχε ζητήσει νά τόν θεραπεύσει. Τί τοῦ εἶπε; «Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γάρ δύ-να--μίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-ται».

Καί ἡ ὁσία Ματρώνα εἶχε αἰσθαν-θεῖ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς της. Γι᾽αὐτό καί θεωροῦσε μεγάλη εὐλογία τήν κατ᾽ ἄνθρωπο ἀδυναμία της, γιατί τήν ἔκανε νά παραμένει ἀπερίσπα-στη ἀπό τίς κο-σμικές ἐπιρροές καί

ἀπό-λυτα ἀφοσιωμένη στόν Θεό, στήν ἀγάπη τοῦ ὁποίου ἐμπιστευ-ό-ταν τόν ἑαυτό της, ἀλλά καί τήν ἀξίωσε νά ζεῖ μέσα τήν πα-ρου-σία του ἀπό αὐτή τή ζωή καί νά τήν ἀπο--λαμβάνει τώρα καί στόν οὐρα-νό.

Αὐτήν τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν ἀπόλυτη ἀνάθεση στήν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία χα-ρακτήριζε τήν ὁσία Ματρώνα, ἄς προσπαθή-σουμε νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας. Ἀντί νά ἀγωνιοῦμε γιά τίς δοκιμασίες, γιά τούς πειρα-σμούς, γιά τίς θλίψεις, γιά τίς ἀσθένειες καί γιά ὅ,τι ἄλλο ἐπι-τρέ-πει ὁ Θεός νά δυσκολεύει φαινο-μενικά τή ζωή μας, ἄς προσπα-θοῦμε νά μήν τόν παρακαλοῦμε μόνο νά μᾶς ἀπαλ-λάξει ἀπό αὐτά. Ἄς τά ἀντιμε-τωπί-ζουμε μέ ὑπομο-νή καί μέ καρ-τε-ρία. Ἄς τά δοῦμε ὡς μία εὐκαιρία, τήν ὁποία μᾶς προσ-φέρει ὁ Θεός γιά νά τόν ἐμπιστευ-θοῦμε περισ-σό-τερο, γιά νά ζήσου-με στήν πρά-ξη αὐτό πού λέμε σέ κάθε Ἀκο-λου-θία «ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-θώ-μεθα». Ἄς τό δοῦμε ὡς μία δυ-νατότητα νά ἀποφύγου-με ἄλλους πειρασμούς καί ἄλλες μέριμνες πού μπορεῖ νά εἴχαμε, ἄν δέν ὑπο-μέναμε αὐτή τή δοκιμασία, καί ἀντί νά ζητοῦμε ἀπό τόν Θεό νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τή δοκιμα-σία πού μᾶς ταλαιπωρεῖ, ἄς τόν πα-ρα-κα-λοῦμε νά μᾶς δώσει τή χά-ρη του, ὅπως τήν ἔδωσε καί στήν ὁσία Μα--τρώνα.

Ὁ Θεός γνωρίζει γιά ποιόν λόγο ἐπιτρέπει τήν ὅποια δοκιμασία δί-δει στόν καθένα μας, καί ἡ ὁποία, χωρίς ἀμφιβολία, εἶναι ἀνάλογη μέ τίς δυνάμεις μας, εἶναι ἀνάλο-γη μέ αὐτήν πού μπορεῖ νά ἀντέξει ὁ καθένας μας. Καί ἰσχύει καί γιά τίς δικές μας δοκιμασίες, ἐάν τίς ὑπομένουμε μέ ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καί ἐάν τίς με-τα-ποιοῦμε σέ πνευματική ἄσκηση, αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός στούς μα-θη-τές του γιά τόν ἐκ γενετῆς τυ-φλό πού θεράπευσε, ὅτι δηλαδή γεν-νήθηκε τυφλός, γιά νά φανε-ρωθεῖ σ᾽ αὐτόν ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ. Αὐτό συνέβη καί στήν ὁσία Μα-τρώ--να· καί αὐτό ἀξιώνει ὁ Θεός καί ὅποιον δέχεται μέ ὑπομονή τίς δοκιμασίες πού Ἐκεῖνος ἐπιτρέπει καί οἱ ὁποῖες γίνονται τελικά μέ τή χάρη του εὐ-λογία καί πηγή μεγά-λης πνευματι-κῆς ὠφέ-λειας καί ἁγια-σμοῦ.

Αὐτό ταπεινά εὔχομαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας, ὑπομένοντας ὁ καθένας μας ὅ,τι ἐπιτρέπει ὁ Θεός, διά τῶν πρεσβειῶν καί τῆς ὁσίας μητρός ἡμῶν Ματρώνας τῆς τυφλῆς, ἡ ὁποία εἶναι μία ἀπό τίς μεγάλες προστάτιδες αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου. Ἄς τήν παρακαλοῦμε καί ἐμεῖς νά μᾶς χαρίζει ἀπό τή δική της ὑπομονή, ἀπό τή δική της χάρη καί ἀπό τή δική της εὐλογία. Ἀμήν.